116 4553

1

QVÆSTIO MEDICA

CARDINALITIIS DISPVTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM

Die Iovis 17. Martij.

M. PETRO LE MERCIER, Doctore Medico, Præside.

Potest-ne infans per plures annos in utero matris ejusque tubis sanâ superstite muliere conservari?

I.

SI usquam ineffabilis longéque nostrâ cogitatione profundior ipsa per se naturæ sagacis operatio tot fermè edidit miracula quot opera, in homine præsertim orbis compendio, cæteris animalibus divinius quidpiam sortito, rebus universis meliori, Deoque potestate simili & admirationem omnem superante, illud observare est, dum fœtus conformatur; cujus causa princeps anima, quæ intermediis spiritibus architectatur sibi domicilium functionibus obeundis accommodatum: Huic opitulatur laudabilis uteri & seminis utriusque parentis ad perfectam conceptionem εὐκρασίαν. Ille virile semen attrahit, fœmineo permiscet, utrumque retinet & suscitat nativo calore & insitâ proprietate. Conceptione peractâ, cessat ab opere, & vim agendi totam, delineandi, conformandi, nutriendi, augendi, fœtui relinquit. A vernaculâ istâ proprietate si desciverit, & alienum asciscat calorem, aut nullum, aut depravatum, vitiosumve conceptum expecta.

I I.

VT semper aliquid novi fert Africa, sic & muliebris uterus: Dum id quod vult & intendit non valet perficere, ne nihil agat, agit id quod potest. Hinc illegitimi fœtus & aberrantis naturæ παρεκβάσεις & ludibria (dum suo frustratur fine corrupto quodam principio) & tot ferè monstrorum differentiæ, (quæ intendit illa multifariam in specie, sexu, effigie) quot generationis causæ. Agens, vis est formatrix aut fortis imaginatio, & calor: locus conceptionis ceu perversio uteri & prava conformatio, depravatæ figuræ causæ: Materies, seminis redundantia, inopia. Totum hoc admirandæ conformationis opus in quatuor distin-

xit benigna illa hominis parens tempora, γονὴν, κύημα, ἔμβρυον, παιδίον. tanto ſcilicet ad perfectionem divini iſtius animalis pleni rationis & conſilij opus fuit intervallo! in cujus delineandis, ſecernendis, & conformandis partibus, imò & membranis quæ puellum ſeparant ab utero, venis arteriiſque, quibus ſolis fœtus cum fœtâ jungitur, loco minùs idoneo effingendis extendendiſque ita ſæpe aberrat, ut infans, quamvis abſolutiſſimus præfinito tempore, (licet præviis omnibus ſignis crudeles moleſtæ geſtationis dolores comitantibus) foras extrudi non valeat, & in prægnantis utero per plures annos ſanâ ſuperſtite fœminâ conſervetur abſque putredine.

III.

PRÆCLARISSIMA vis procreatrix ingenerata ſemini, ſive anima ipſa ſit, ſive vis quædam animæ vicaria, ſingulari planéque admirabili proprietate excitata, in corpore fingendo perpoliendoque occupatur; ipſe interim, alterius animalis loco habendus & immortalitatis flagrans deſiderio, ſemen tam avidè expetit, ut ei ſuis penè convulſus ſedibus obviam prodeat; exceptum id gremio mollito & ſubacto ſtudioſiſſimè recondat, ſi præſertim adhuc madet menſtrui ſanguinis reliquiis non multò antè profuſi nec exiguâ agendi virtute præditi, ex eoque vim generatricem ſopitam & fermè ſepultam eliciat exſtimuletque ad ſuſcipiendum conformationis opus. Tunc inſtar boni & liberalis parentis undique conquirit & parat fœtui neceſſaria vitæ ſubſidia, ſanguinem illumque uberrimum ex venis hauſtum, vitalem ſpiritum & calorem vimque omnem aëris temperando caloris inſiti fervori accommodatam, ex arteriis, quibus perfunditur quamplurimis, ad eundem tranſmittit. Cùm primùm verò fœtus ſatis virium eſt adeptus ad vitam ſuis auſpiciis agendam, tum vis retentrix munus intermittit ſuum, ipſaque adeò provida parens natura facultati expultrici partes mandat illius abigendi excutiendique. Sed proh dolor! quamvis mater in partûs negotio partes præcipuas ſibi videatur vindicare (eſt enim is actio facultatis expultricis utero inditæ quâ ille conatur fœtum excludere ſe ſeque expedire onere moleſtiſſimo) & nono graviditatis menſe ſummo impetu in hoc opus incubuerit ſolitos parturientis cruciatus perpeſſa, omnibus corporis partibus in id conſpirantibus & pro ſe quibuſcunque connitentibus partum promovere, irritus tamen remanſit omnis illius conatus, & per annos ſexdecim & ampliùs reſtitit fœtus in utero.

IV.

E Lateribus uteri duo aſſurgunt cornua (neoterici tubas appellant) ex iiſdem tunicis confecta, per quæ totidem venæ & arteriæ à ſpermaticis deſcendentibus diſſeminantur. Illa ſemen è matris teſtibus elaboratum excipiunt, & in coitu titillante libidine id ipſum non tantùm in uteri capacitatem ejaculantur, verùm etiam illud aliquando in ſinu ſuo recondunt & permiſcent virili ſemini, ad quod prolectandum, ob ejus

ipsis ingenitam cupiditatem, in amplexibus venereis obviam procedere sensit mulier. Sicque conceptus etiam organa esse possunt, partus nunquam. Ea quippe, non secùs ac vulva, tantâ interdum aviditate paternum semen attrahunt, attractum tam arctè concipiunt, ut nulla sit sinûs interioris tubarum pars etiam remotissima cui non intimè adhærescat, cùm illud exactè complectantur. Nec ullas natura solers tubis valvas apposuit, quæ seminis virilis in earum concava appulsum prohibeant. Sic virile semen muliebri (quod etiam illius suave pabulum est) permisceri, & in intimos tubarum sinus influere non impediunt adaperta tubarum oscula; nec quominus hominis opificium ex utriusque parentis semine masculeo fœmineo (in quibus vis conformationis præcipua recondita est) in labyrintheis tubarum implexibus coërcito perficiatur. Nec etiam conceptum illud idem semen extimâ sui parte ab eximio ambientis loci calore exsiccata, crustæ instar, membranâ undiquaque obducatur χοεία dictâ, in quâ fœtus ρ στωσις posita est, unde vasa quæ umbilicus complectitur amplo foramine à fœtu ad uterum & acetabula pervia sanguinem ad fœtûs ortum & nutritionem distribuunt, & innumeras venarum arteriarumque propagines, quarum extrema orificia tubæ vasorum acetabulis annexa, cotyledonas (quæ etiam in muliebri utero deprehenduntur) producunt; & per vasorum umbilicalium tenuissimas distributiones (in quibus etiam placenta veteribus non ignota concrescit) sanguinem & spiritum vitalem uteri tubæ, gignendo alendoque fœtui suppeditant, quibus, exsuscitandæ geniture, calorisque temperandi, vis à naturâ impressa conceptionis opus absolvit, quod alias, solutis acetabulis per quæ fœtus alimentum capescebat, miserrimè interrumpitur.

V.

MULIERI, temperamenti sanguinei, boni & laudabilis corporis habitûs, florentis ætatis, tam blandos amoris stimulos admovit natura, ut, dum perennitati sibi conciliandæ studio ducitur, vulva virile semen tam avidè expetat, admissum id in fundum usque, imò & aliquando in sinus suos ultimos undique complectendo recondat, & privatâ dote exsuscitet & ad agendum impellat vim procreatricem. At proh dolor! effrenis amoris nec immeritæ voluptatis pœnas luit, dum parturit. Sanguinis, cujus nimiùm prodiga fuit in conceptu, copiâ suffocatur in partu; aut nisi pariat, (quod ipsis tubis à naturâ denegatum) cæso extinctæ matris utero, pro lauro cupressus, non alio triumphare concedit in curru quàm in pheretro. Quindennis & sexdecennis fœtus diù sepultus in lucem editur postquam mortuus, maternâque funeratus in alvo, non habet unde ab utero transferatur ad tumulum. A morte accepit, quod hactenus omnes à vitâ, ut loqueretur; quæ nec vagiit nec balbutiit unquam infans fœmina, in parente novercam nacta, fari docuit Medicos & Philosophos, quorum sermone etiamnum muta loquitur.

556

Adeo rarum est fœminam esse & tacere! Morte ipsâ, quæ rerum omnium silentium est, clamosior facta, contentionem movit & adhuc movet inter eruditos. Habent sic à fœminâ quod sapiant Philosophi, à quâ habuerant quod desiperent; habent & ab eâ unde sanam mentem assumant Medici, à quâ habuerant mortales omnes unde dementarentur. Quomodo & quamdiu vixerit matris in sinu, sacramentum est. Non ultra nonum mensem traxisse vitam volunt aliqui: ad sexdecim annos vixisse contendunt alij, non tamen crevisse supra fœtus ordinarij magnitudinem, sed salsi, serosi ac nitrosi humoris ope, subcrocei & minimè grave olentis à corruptione servatam fuisse, quo ad libras circiter sexdecim educto, apertis scapello integumentis, visendam se præbuit nullis tecta involucris. Matrem verò intra sanitatis limites, sed imperfectè lubricéque, mediocri contrariorum usu: quotidianis exercitiis: victu tenui & aperiente: motione corporis: purgatione frequenti per hydragoga naturam irritante: sanguinis missione tum ex cubito tum ex malleolo ad menses provocandos, & catharticis convenientibus ex arte præscriptis adjutam: fluentibus ex ordine (in parvâ tamen quantitate) menstruis sensim convalescentem: in dies intumescente alvo cum incredibili totius abdominis distentione, annum tandem ætatis quinquagesimum quartum agentem, lentâ febre cum diarrhæâ diù conflictatam, die mensis Iunij vigesimâ octavâ anni millesimi sexcentesimi sexagesimi primi diem clausisse extremum. Desinite, ô dolanæ cives nimiùm subdolæ? popularium nostrarum novimestre gestationis tempus excurrere ad decimum aut undecimum, quod longius est, (imò ad decimum tertium) subsannare; quibus gentilitium in posterum sit futurum, quidecennes fœtus, imò sexdecennes & ampliùs velut sepultos, natos nunquam, & matricidas, in utero & illius tubis gestitare.

Ergo potest infans per plures annos in utero matris ejusque tubis, sanâ superstite muliere, conservari.

Proponebat Lutetiæ MICHAEL POINSSART, Catalanæus, A. R. S. H. M. DC. LXVII.

PARISIIS,
Ex Typographia FRANCISCI MUGUET, Regis ac Illustriss. Archiepiscopi Paris. Typographi.